

Czwartek, 11 lutego 2010 r.

Madagaskar

P7_TA(2010)0032

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2010 r. w sprawie sytuacji na Madagaskarze (2010/C 341 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8 i 9 umów z Kotonu dotyczących odpowiednio dialogu politycznego i poszanowania praw człowieka,
 - uwzględniając rezolucję przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w Luandzie w dniu 3 grudnia 2009 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Madagaskaru, w szczególności rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie sytuacji na Madagaskarze,
 - uwzględniając zawieszenie Madagaskaru w prawach członka Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC) i Unii Afrykańskiej,
 - uwzględniając stanowisko Unii Afrykańskiej, która w dniu 2 lutego 2010 r. zwróciła się do „nielegalnej władzy na Madagaskarze, żeby zaprzestała prób narzucenia jednostronnych rozwiązań dla kryzysu” i która potwierdziła „konieczność ustanowienia instytucji transformacji umownej, zgodnie z Kartą z Maputo i aktem dodatkowym z Addis Abeby”,
 - uwzględniając stanowisko Organu bezpieczeństwa i obrony Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC) z dnia 15 stycznia 2010 r., który wezwał wspólnotę międzynarodową do „odrzucenia projektów Andry’ego Rajoeliny, który chce pominąć umowy o podziale władzy i rozpiścić w marcu wybory parlamentarne”,
 - uwzględniając decyzję Stanów Zjednoczonych Ameryki o zablokowaniu wobec Madagaskaru korzyści wynikających z AGOA (African Growth and Opportunity Act) z uwagi na sytuację polityczną,
 - uwzględniając umowy z Maputo z 8 i 9 sierpnia 2009 r. oraz akt dodatkowy z Addis Abeby z 6 listopada 2009 r., które podpisało czterech przywódców ruchów politycznych na Madagaskarze,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze niestabilność polityczną, która panuje od zamachu stanu i która pogłężyła Madagaskar w sytuacji niepewności zarówno w dziedzinie społeczno-gospodarczej, jak i humanitarnej,
- B. mając na uwadze, że w dniu 18 grudnia 2009 r. rządzący na Madagaskarze i popierany przez armię Andry Rajoelina wycofał się z negocjacji nad podziałem władzy z ruchami politycznymi na Madagaskarze,
- C. mając na uwadze, że w dniu 18 grudnia 2009 r. Andry Rajoelina powołał na stanowisko premiera byłego oficera armii, pułkownika Alberta Camille’a Vitala,
- D. mając na uwadze, że środowiska opozycyjne obejmujące grupy pod przywództwem byłego prezydenta Marca Ravalomanany skrytykowały powołanie na stanowisko premiera pułkownika Alberta Camille’a Vitala jako bezprawne działanie nielegalnej władzy,

Czwartek, 11 lutego 2010 r.

- E. mając na uwadze upowszechnienie naruszeń praw człowieka, prześladowanie i arbitralne aresztowanie parlamentarzystów, duchownych i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, a także plądrowanie kościołów i zastraszanie prasy,
 - F. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa sprzyjała negocjacyjnemu sposobowi wyjścia z kryzysu, który obecnie w sposób umyślny jest blokowany, a nielegalna władza nadal sprzeciwia się wspólnocie międzynarodowej,
 - G. mając na uwadze, że w poniedziałek, 6 lipca 2009 r., Unia Europejska rozpoczęła proces konsultacji z Madagaskarem, stosując art. 96 umowy z Kotonu i otwierając w ten sposób dialog mający na celu znalezienie odpowiednich rozwiązań problemów politycznych w tym kraju,
 - H. mając na uwadze, że naród malgaski koniecznie musi wybrać swoją przyszłość i decydować o swoim losie oraz że jest do tego zdolny,
 - I. mając na uwadze, że nielegalna władza w tym kraju monopolizuje uprawnienia wykonawcze, prawodawcze i sądowe, a także media,
 - J. mając na uwadze, że Andry Rajoelina ogłosił chęć jednostronnego zorganizowania wyborów parlamentarnych, naruszając kalendarz wyborczy i bez konsultacji z narodem malgaskim, co przewiduje Karta z Maputo i akt dodatkowy z Addis Abeby,
 - K. mając na uwadze, że zgodnie z danymi MFW pomoc udzielana przez donatorów Madagaskarowi stanowiła 50 % budżetu państwa oraz że Unia Europejska zawiesiła finansowanie pomocy na rzecz rozwoju, dopóki nie zostanie znalezione demokratyczne rozwiązanie obecnego kryzysu,
 - L. mając na uwadze, że większość społeczeństwa utrzymuje się z mniej niż jednego dolara na dzień, że 7 000 dzieci cierpi na poważne niedożywienie oraz że sytuacja pogorszyła się od rozpoczęcia kryzysu politycznego,
 - M. mając na uwadze, że rząd ogłosił dekret legalizujący eksport nieobrobionego drewna pochodzącego z gatunków zagrożonych, przez co stworzył niebezpieczeństwo dla bioróżnorodności kraju, która może zniknąć bezpowrotnie,
1. ponownie zdecydowanie potępia proces przejścia władzy na Madagaskarze przez A. Rajoelinę, dokonany przy ewidentnym braku poszanowania dla zapisów konstytucji malgaskiej, co wyraźnie stanowi zamach stanu;
 2. zdecydowanie potępia podjętą przez A. Rajoelinę decyzję o anulowaniu nominacji E. Mangalazy na urząd premiera, dokonanej w następstwie porozumienia o podziale władzy pomiędzy wszystkimi partiami politycznymi w październiku 2009 r.;
 3. zdecydowanie potępia podjętą przez A. Rajoelinę decyzję o przeprowadzeniu bojkotu trzeciej rundy negocjacji w Maputo w grudniu 2009 r. oraz o odstąpieniu od dyskusji na temat podziału władzy;
 4. zdecydowanie wzywa do wdrożenia podpisanych w Maputo i Addis Abebie porozumień mających na celu doprowadzenie do przywrócenia rządów konstytucyjnych;
 5. potępia systematyczne represje opozycji, cenzurę mediów oraz zastraszanie i regularne aresztowania dziennikarzy, aresztowania i tortury cywilów oraz polityków, a także przetrzymywanie osób bez postawienia zarzutów i w miejscach nieznanych; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz do anulowania podjętych przeciwko nim kroków prawnych;
 6. wyraża głębokie zaniepokojenie zaginięciami setek osób, w tym około stu dzieci i nastolatków;

Czwartek, 11 lutego 2010 r.

7. wzywa do przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia w sprawie popełnionych na Madagaskarze zabójstw politycznych, wszelkich przypadków łamania praw człowieka oraz aktów represji, jakich dopuszczają się siły bezpieczeństwa i armia;
8. odrzuca wszelkiego rodzaju próby jednostronnej organizacji wyborów w marcu 2010 r. podejmowane przez A. Rajoelinę; poparcie rezerwuje jedynie dla wyborów przygotowanych przez rząd niewykluczający i powołany na zasadzie konsensusu, zgodnie z postanowieniami Karty z Maputo i Aktu dodatkowego z Addis Abeby, a także w oparciu o kalendarz wyborczy i konsultacje przeprowadzone z ludnością malgaską; w związku z powyższym wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do oddelegowania misji obserwacji wyborów jedynie w kontekście określonym w ramach porozumień z Maputo i Addis Abeby;
9. wyraża przekonanie, że porozumienie z Maputo oraz Akt dodatkowy z Addis Abeby w sprawie Madagaskaru stanowią jedyne możliwe ramy rozwiązania madagaskarskiego konfliktu politycznego; wyraża przekonanie, że konstruktywny dialog jest jedynym właściwym sposobem na polityczne rozwiązanie zachodzącego kryzysu;
10. wzywa do szybkiego wprowadzenia w życie procesu rozbrowienia oraz do rozwiązania bojówek w celu umożliwienia ponownego ustanowienia armii republikańskiej;
11. nalega, by w przypadku nieposzanowania zobowiązań podjętych w Maputo i Addis Abebie wprowadzone zostały sankcje indywidualne i skierowane wyłącznie przeciw obecnie rządzącym członkom Wysokiej Władzy Przejściowej (WWP) stosującym metody blokowania umyślnego;
12. wzywa do podjęcia kroków prawnych przeciwko domniemanym prowodyrom płądrowania dóbr prywatnych i publicznych oraz zasobów naturalnych Madagaskaru; zwraca się do jakiegokolwiek rodzaju rządu przejściowego o niezawieranie z państwami i przedsiębiorstwami porozumień lub kontraktów w sprawie dóbr naturalnych i dziedzictwa narodowego przed zorganizowaniem wyborów i nadaniem przez ludność malgaską demokratycznego mandatu nowemu rządowi;
13. wzywa wspólnotę międzynarodową oraz Unię Europejską do zwiększenia zakresu pomocy humanitarnej na rzecz ludności malgaskiej; przypomina, że stopniowe wznawianie programów współpracy z Madagaskarem uzależnione jest od ustanowienia instytucji przejściowych w oparciu o rząd niewykluczający i powołany na zasadzie konsensusu, zgodnie z postanowieniami Karty z Maputo i aktu dodatkowego z Addis Abeby, a także w oparciu o całkowite poszanowanie zasad demokratycznych i wolności podstawowych;
14. popiera w tym procesie wysiłki byłego prezydenta Republiki Mozambiku Joachima Chissano, mediatora z ramienia Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej; wzywa cztery ruchy polityczne na Madagaskarze, żeby niezwłocznie powróciły do stołu rokowań, żeby uzgodnić plan polityczny na rzecz odbycia w 2010 r. wyborów uczciwych, demokratycznych i przejrzystych;
15. zwraca się do Unii Afrykańskiej, Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej i do międzynarodowej grupy kontaktowej, żeby pomyślnie przeprowadziły proces wychodzenia z kryzysu;
16. wzywa Komisję, żeby przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie w sprawie przebiegu procesu konsultacji z Madagaskarem w związku z zastosowaniem art. 96 umowy z Kotonu;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej/ Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Radzie AKP-UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wspólnocie Rozwoju Afryki Południowej, prezydentowi Joaquimowi Chissano oraz Komisji Unii Afrykańskiej.